

pridam. Poslal je tudi Pečenegom dragih tkanin ter obilo zlata. Skliče Igor družino in jej pové cesarjeve besede. „Če tako govori cesar,“ odgovori Igorjeva družina, „kaj še hočemo? Vzamemo brez bitve zlata in srebra in dragih tkanin ter pojdemo domov, kajti še nij gotovo, kdo bi premogel, a ni z morjem se nismo še dogovorili.“ Igor posluša družine, pusti Pečenega plénit bolgarske zemlje, a sam vzame od Grkov mnogo zlata in dragih tkanin ter se povrne v Kijev.

Jeséni je šel Igor z družino dánj pobirat od Drevljánov, slovénskega plemena po gostih lesovih in ob močvirnih bregovih Pripete réke. Igor vzame več danjí nego li je bilo dogovor, in ide nazaj v Kijev; a na poti mu pride na misel, in reče družini: „pojdite domov, a jaz se povrnem zopet k njim.“ Družino spusti domov, a z malim številom se vrne. Drevljani, slišavši s knezom svojim Malom, da se Igor vrača, začno misliti: „ako se volk navadi k ovcam, to polágoma odnese vso čredo; tako tudi Igor; če ga ne ubijemo, vse nas pogubi.“ In poslali so k Igorju vprašat: „užé si vzel svojo dánj, čemu se zopet vračaš?“ A Igor jih ne posluša. Zdaj gredó ljudjé Drevljanskega mesta Iskrestánja na Igorja, ubijó njega in razbijó mu veliko družino. Jamo izkopljó, in tu, nedaleč od mesta, pokopljó vse. Tako je bil pokorjen Igor za svojo lakomnost.

Nauki na domačem ognjišči.

Ne pokušaj sadja,
Dokler zrélo nij;
Ne izražaj misli,
Dokler cela nij.

Podobar nam v mramor,
Učitelj v mišljenje —
Vdiháva življenje.

Ako razžalil te sosed, zapiši nevoljo si v pesek;
Dobrote pa vdolbi v mramora trdno pečino.

Življenje je knjiga učena;
Površno pregleda jo glupec,
Razumni globoko zamisli se v njo,
Vedòč, da le enkrat se čitati da.

Oči so duše čista okna,
Solzé pa njena vidna krí;
Iz njih nam radost njena gleda,
In groma skrivni blisk žari.

Josip Lavrič.